

22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (Θ' ΛΟΥΚΑ)

Ἡ μετὰ τὴν ἑορτὴν. Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὀνησίμου ἀποστόλων· Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ (†230). Κλήμεντος καὶ Σισινίου ἱερομαρτύρων.

Ἦχος βαρὺς. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ' (103).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθησ σου σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσιν· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ· ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἅς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία

ἐννοοσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἢ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρούμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἠδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·**

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

*** * ***

Μετὰ τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμὸν, καὶ τὸ πρῶτον Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, εἰς τό, Κύριε, ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι', καὶ φάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα ς', καὶ τοῦ Μηναίου Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' εἰς δ'.

ᾠχος Γα φ

K ^{Γα} ^{Νη}
υ ρι ι ε ε κε ε κρα ξα προ ος σε ε ε
^{Πα}
ει σα κουου σο ο ο ο ον μουου ^{Νη} ^{Γα}
ει σα κου σο ον
^{Νη}
μου Κυ ρι ε ε ²² Κυ ρι ε ε κε κρα ξα προς σε ε ει σα
⁶ ⁷ ⁸ ⁹
κου σο ο ο ον μουου προ ο σχες τη φω νη η η η
^M ^{Νη}
της δε η σε ω ω ως μου ²² εν τω κε κρα γε ναι
^{Γα}
με προς σε ε ει σα κου σον μουου Κυ υ ρι ι ε ²²
^{Πα} ^{Νη}
K α τευ θυν θη τω η η προ ο σευ χη η η η
^M
η η μου ως θυ μι ι α α μα ε νω πι ο ο
^{Νη} ^{Πα} ^{Νη}
ον σου ²² ε παρσι των χει ει ρω ω ων μουου ⁹ θυ σι ι
^{Γα}
α ε ε σπε ρι ι νη ει σα κου σον μουου Κυ υ ρι ι
²²
ε ²²

Στιχολογία υπό Μανουήλ Πρωτοφάλτου. ²² ^χ

H ^{Νη}
ου Κυ υ ρι ε φυ λα κην τω στο μα τι ι
^{Γα}
μου και θυ ρανπε ρι ο χης πε ρι τα χει λημου ²²
^{Νη}
M η εκ κλι νης την καρ δι αν μου εις λο γους

πο νη ρι ι αστου προ φα σι ζεσθαι προ φα σεις εν

α μαρ τι ι αις

Σ υν αν θρω ποις ερ γα ζο με ε ε νοις την α νο

μι ι αν και ου μη συν δυ α α σω με τα των ε

κλε κτων αυ των

Π αι δευ σει με δι και ος εν ε λε ει και ε λεγ ξει

με ε λαι ον δε α μα ρτω λου μη λι πα να τω την

κε φα λη ην μου

Ο τι ε τι και η προ σευ χη μου εν ταις ευ δο

κι ι αις αυ των κα τε πο θη σα νε χο με να πε

τρας οι κρι ται αυ των

Α κου σον ται τα ρη μα τα α μου ο τι η δυν

θη σαν ω σει πα χος γης ερ ρα γη ε πι της γης δι

ε σκορ πι σθη τα ο στα αυ των πα ρα τον Α α δην

Ο τι προς σε Κυ ρι ε Κυ ρι ε οι ο φθαλ μοι μου

ε πι σοι ηλ πι σα μη η αν τα νε λη σ την ψυ χη ην

μου
Φ^{Νη} υ λα ξο ον με α πο πα γι ι ι δος ης συ νε
στησαν το ο μοι και α πο σκαν δα λωντων ερ γα ζο
με νων την α νο μι ι αν

Π^{Γα} ε σουνται εν α μφι βλη στρω αυ των οι α μαρτω
λοι κα τα μο νας ει μι ε γω ε ως αν πα
ρε ελ θω

Φ^{Γα} ω νη η μου προς Κυ ρι ον ε κε κρα ξα φω νη
μου προς Κυ ρι ον ε δε η η θην

Ε^{Νη} κ χε ω ε νω πι ον αυ του την δε η σι ι ι ν
μου την θλι ψιν μου ε νω πι ον αυ του απαγγε λω

Ε^{Νη} ν τω εκ λει πειν εξ ε μου το πνευ μα μου και συ
εγνωστας τρι βους μου

Ε^{Γα} ν ο δω ταυ τη η ε πο ρευ ο ο μην ε κρυ
ψαν πα γι δα μοι

Κ^{Νη} α τε νο ουν εις τα δε ξι α α και ε πε

βλε ε πον και ουκ ην ο ε πι γι νω σκων με

Α πω λε το φυ γη απ ε μου και ουκ ε στιν

ο εκ ζη τω ων τη νψυ χη ην μου

Ε κε ε κρα ξα προς σε Κυ ρι ε ει ει πα συ ει

η ελ πις μου με ρις μου ει εν γη ζω ων των

Π ροσ χες προς την δε η σι ιν μου ο ο τι ε τα πει νω

θην σφο ο δρα

Ρ υ υ σαι με εκ των κα τα δι ω κον των με ο

τι ε κρα ται ω θησαν υ περ ε με

Στιχηρά Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου.

Στίχ. α'. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου του ε ξο μο

λο γη σα σθε τω ο νο μα τι ι σου

Δ ευ τε α γα λ λι α σω ω με θα τω Κυ ρι ι

ω τω συν τρι ψαν τι θα να του το κρα α τος και φω

τι σαν τι αν θρω ω πων το γε ε νος με τα των α σω

μα α των κραυ γα ζοντες Δη μι ουρ γε και Σω τηρ η

Γα
μων δο ο ξα α σοι

Στίχ. β'. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι,
Nη M
ε ως ου αν τα πο δω ως

μοι

Σ ταυ ρον υ πε μει νας Σω τηρ και τα φη ην δι

η μας θα να τω δε ως θε ος θα να τον ε νε κρωσας

Πα Nη
δι ο προ σκυ νου ου μεν την τρι η με ρο ον σου

Γα
α να στασιν Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Στίχ. γ'. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε,
Nη
ει σα ακου

M
σον της φω νη ης μου

A Nη
πο στο λοι ι δο ον τες την ε ε γε ρσιν του Δη

μι ουρ γου ε θαυ μα σαν βο ω ων τες την αι νε σιν

την αγ γε λι κην αυ τη η δο ξα της Εκ κλη σι ι

Nη Πα Nη
ας ου τος ο πλου ου ου τος της βα σι λει ει ας ο

Γα
πα θων δι η μας Κυ ρι ε δο ο ξα α σοι

Ἄτερα Στιχηρά, Ἀνατολικά.

Στίχ. δ'. Γενηθήτω τά ὦτά σου προσέχοντα
Nη
εις την φω νη ην

της δε η σε ω ως μου

Κ αν συν ε λη φθης Χρι στε υ πο α νο ο μων αν

δρων αλ λα συ μου ει Θε ος και ουκ αι σχυ νομαι ε

μα στι ιχθης τον νω τον ουκαρ νου ου μαι σταυ ρω προ

ση λω θης και ου κρυ υ πτω εις την ε γερ σιν σου

καυ χω ω μαι ο γαρ θα να τος σου ζω η η μου

παν το δυ να με και φι λαν θρω πε Κυ ρι ε δο ο

ξα σοι

Στίχ. ε΄. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε Κύριε, τίς

ὑποστήσεται; ο τι πα ρα σοι ο ι λα σμος εστιν

Δ α βι τι κην προ φη τει αν εκ πλη ρων Χρι στος με γα

λει ο τη η τα εν Σι ων την οι κει αν μα θη ται αις εξ

ε κα λυ ψεν αι νε τον δει κνυς ε αυ τον και δο

ξα ζο με νον α ει ει συν Πα τρι ι τε και Πνευ μα τι Α

γι ι ω προ τε ρον μεν α σαρ κον ως Λο ο γον

υ υ στε ρον δε δι η μας σε σαρ κω με ε νον και νε

κρω θεν τα ως ανθρωπον και α να σταντα κατ ε ξου

σι ανως φι λα ανθρωπον

Στίχ. Γ'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε·

ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ηλ πι σεν η ψυ

χη ημου ε πι τον Κυ ρι ον

Κα τηλθες εν τω Α α δη Χρι στε ως η βου λη η

θης ε σκυ λευ σας τον θα να τον ως Θε ος και Δε

σπο της και α νε εσθης τρι η μερος συν α να στη σας

τον Α δαμ εκ των του Α δου δε σμων και της φθο ρας

κραυ γα ζο ντα και λε γοντα δο ξα τη α να στα σει σου

μο νε φι λα ανθρωω πε

Στιχηρά προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ' εἰς δ'.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος. Ἦχος πλ' Νη ς

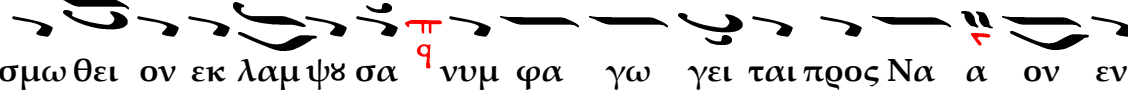

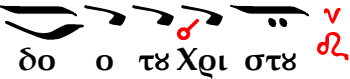
Στίχ. ζ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς

πρωΐας ελ πι σα τω Ισ ρα ηλ ε πι τον Κυ ρι

ον

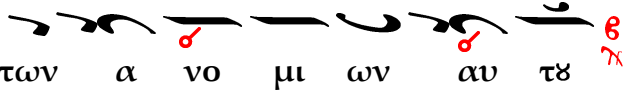

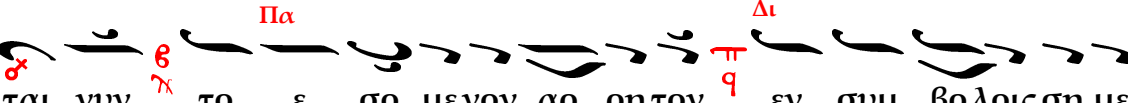

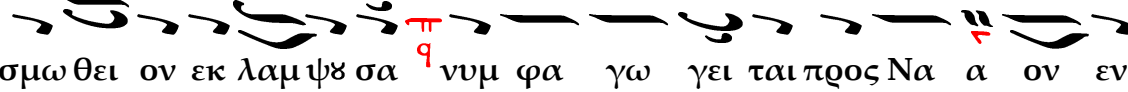

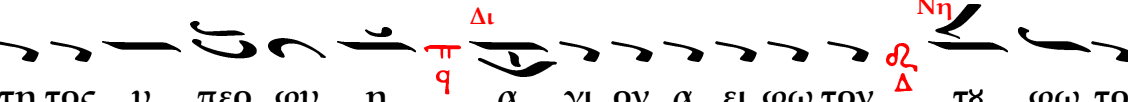
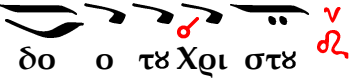
Ω τσ πα ρα δο ξα θαυ ματος προ υ πο γρα φε

ται νυν το ε σο μενον αρ ρητον εν συμ βολοι ση με

 ρον ^{Πα} ο ρα τοις τα νο ὄ με να ^Π η φως γαρ κο ο

 σμωθει ον εκ λαμψα ^Π σα νυμ φα γω γει ται προς Να α ον εν

 θε ον ^{Νη} η ην ευ φη μη σωμεν ^{Πα} ως να ον Θε ο

 τη τος υ περ φυ η ^{Δι} α γι ον α ει φω τον ^{Νη} τῶ φω το

 δο ο τῶ Χρι στῶ

Στίχ. η'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ
 λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ^Π εκ πα σω ων

 των α νο μι ων αυ τῶ

Ω τῶ πα ρα δο ξα θαυ μα τος προ υ πο γρα φε

 ται νυν ^{Πα} το ε σο μενον αρ ρη τον ^{Δι} εν συμ βολι ση με

 ρον ^{Πα} ο ρα τοις τα νο ὄ με να ^Π η φως γαρ κο ο

 σμωθει ον εκ λαμψα ^Π σα νυμ φα γω γει ται προς Να α ον εν

 θε ον ^{Νη} η ην ευ φη μη σωμεν ^{Πα} ως να ον Θε ο

 τη τος υ περ φυ η ^{Δι} α γι ον α ει φω τον ^{Νη} τῶ φω το

 δο ο τῶ Χρι στῶ

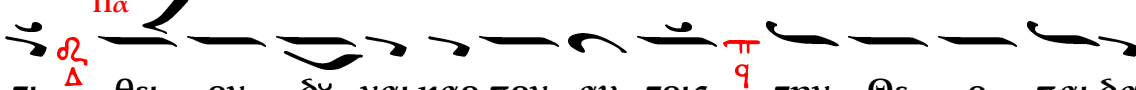

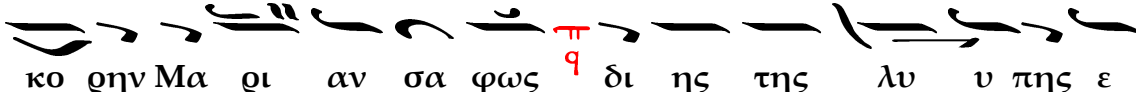
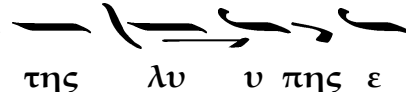
Στίχ. θ'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ε παι νε σα

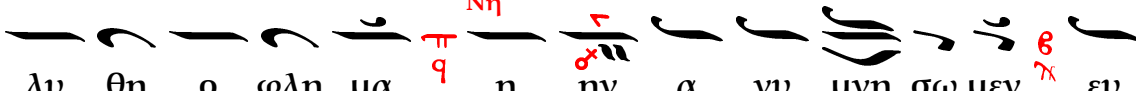
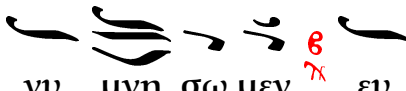
 τε αυ τον παντες οι λαοι

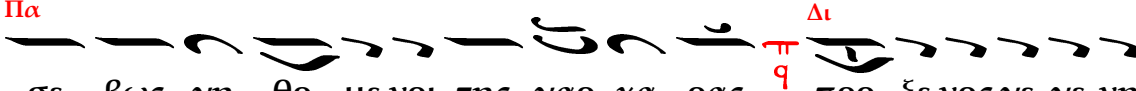
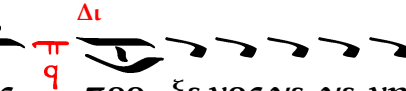
Ο^{Πα} ν τως α παρ χην ευ προσ δεκ τον Ι ω α κειμ ο

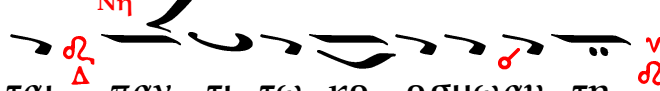
 σο φος συν τη Αν νηπρο ση νεγκαν τω κα τα ξι ωσαν

 τι θει ον δε ναι καρ πον αυ τοις την Θε ο παι δα

 κο ρην Μα ρι αν σα φως δι ης της λυ υ πης ε

 λυ θη ο φλη μα η ην α νυ μνη σω μεν ευ

 σε βως γη θο μενοι της γαρ χα ρας προ ξε νος γε γε νη

 ται παν τι τω κο ο σμω αυ τη

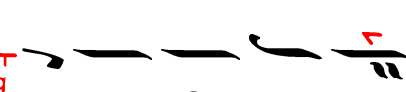

Στίχ. ι'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια

τοῦ Κυρίου με νειεις τον αι ω να

Δ^{Πα} ευ τε μυ στι κως συν δρα μω μεν και προ ε ξαρ ξω

 μεν νυν ταις λαμ πα σι της πι στεως κα τα λαμπρυνο με

 νοι της Παρ θε νστην προ ο δον Να ον Θε ο ο ο

γαρ δοξη ει σερχεται προμνηστευθει ει σα σαφωσω Πνευ
μα τι η ης ε ορ τα σωμεν την τεο πνην πα
νη γυριν θε ο πρε πως παντες ευωχουμενοι εν τη
Ει σο ο δω αυ της

Ἦχος Νη ρ

Δ ο ο ξα Πα α τρι ι ι και Υι υι ω και Α γι ω
Πνε ε ε ευ μα α α α τι

Μ ε τα το τε χθη ναι αι σε Θε ο νυμ φε ε
Δε σποι οι να πα ρε γε ε νου ου ου ε εν να ω

Κυ υ υ ρι ι ι ι ου του α να τρα φη ναι
εις τα Α γι α των Α γι ω ν ω ως η γι α

α α σμε ε ε ε νη το ο τε και αι Γα βρι ι ηλ

α πε στα α α λη η προς σε την πα α να μω ω μον
τρο φην κο μι ι ι ζω ω ω ω ν σοι τα ου ρα νι ι

α πα αν τα ε ξε ε ε στη η η η σαν ο ρων

τα το ο Πνε ευ μα το α γι ι ο ο ν εν σοι σκη

η η νω ω ω ω σαν ^νδι ο α σπι ι λε α μο
 λυ υν τε ^Δη εν ου ρα ^{Νη}α νω ω και αι ε πι ι
 γη ης δο ξα ζο ο ο με ε ε ε νη ^νΜη η
 η τηρ Θε ε ου ^Δσω ζε το γε ε ε νο ος η η
^Μμω ω ω ω ω ω ν ^ν

Τὸ Δογματικὸν Θεοτοκίον.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma}$ Γα φ

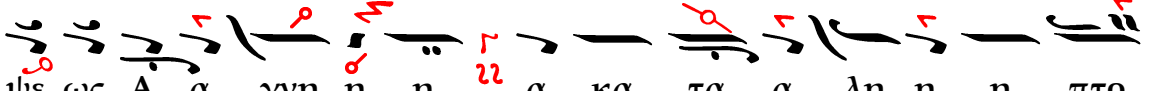
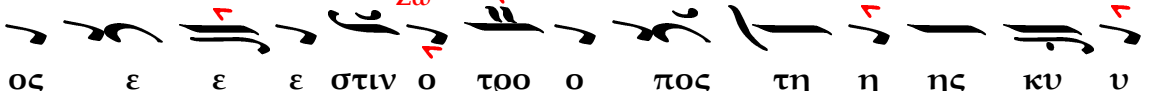
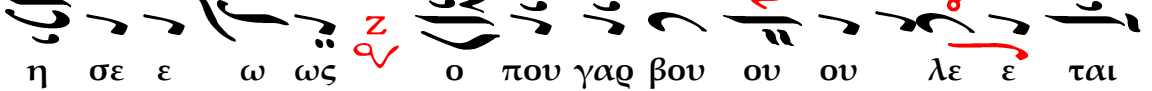
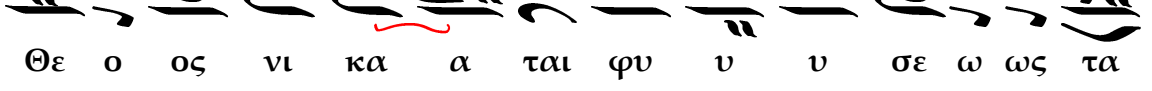

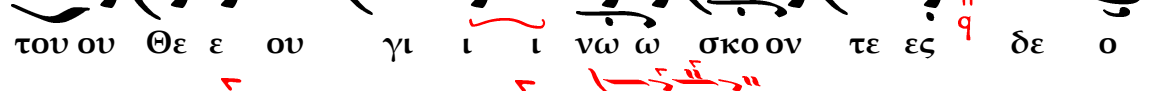
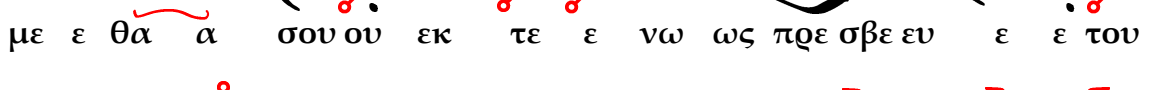
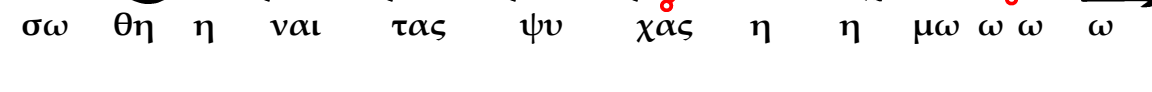

^{Γα}**Κ** ^{Νη}αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι αι
 ω ω ω νων α α μην ^{Γα}
^{Νη}**Μ** η τηρ μεν ε γνω ω ω σθης υ πε ερ φυ σι ιν
^ΜΘε ε ο το ο ο κε ε μεινας δε ^{Νη}Πα αρ θε ε ε
^Μνο ος υ περ λο ο ο ο γο ον και εν νοι α αν ^{Γα}
^{Νη}και το θαυ ματου το κουου σου ερ μη νευσαι γλω ω ω σσα
^{Γα}ου ου δυ υ υ υ να α α ται ^{Νη}πα ρα δο ξου γαρ
 ου ου ου ου σης της συλ λη η η ψε ως Α α α
^{Γα}γνη η α κα τα λη πτο ος ε ε ε στιν ο τρο πος

τη ης κυ η σε ω ως ^{Νη} ο που γαρ βου ου λε ται Θε
 ε ος νι κα α α α ται αι φυ υ σε ε ως τα α
 α ξις ^{Γα} δι ο σε πα αν τες Μη τε ε ε ε ρα του Θε
 ου ου γι ι ι νω ω σκο ο ον τες δε ο με θα
 σϝ εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε ε ε του ου
 σω θη η ναι τας ψυ χα α α α σ η η μω ω ω ω ν

Ἔτερον.

Ἦχος Ζω Σ

Κ^{Ζω} αι νυν και α α ει και εις τους αι ω ω να
 ας τω ων αι αι ω ω ω νω ων α α α μην
Μ^{Δι} η τη ρμεν ε ε γνω ω ω σθη ης υ περ φυ υ υ
 υ υ σιν Θε ο ο ο το κε ε μει να ας δε ε
 Πα αρ θε ε ε νο ος υ περ λο ο ο ο γο ον
 και αι αι ε εν νοι οι οι α αν και το θα α αυ
 μα α του ου το ο κου ου ου σου ερ μη νε ευ
Μ^{Ζω} σαι αι γλω ωσ σα α α ου ου δυ να α ται αι πα

 ρα δο ο ξου γα αρ ου ου ου ση ης ²² της συλ λη

 ψε ως Α α γνη η η ²² α κα τα α λη η η πτο

 ος ε ε ε στιν ο τρο ο πος τη η ης κυ υ

 η σε ε ω ως ^{Πα} ο που γαρ βου ου ου λε ε ται

 Θε ο ος νι κα α ται φυ υ υ σε ω ως τα

 α α ξι ις δι ο σε πα α α αν τες ²² Μη τε ρα α

 του ου Θε ε ου γι ι ι νω ω σκoon τε ες ⁹ δε ο

 με ε θα α σου ου εκ τε ε νω ως πρε σβε ευ ε ε του

 σω θη η ναι τας ψυ χας η η μω ω ω

 ων ^Z

Εἵσοδος. Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἑσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσίσαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς. * διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.

Φῶς ἰλαρόν. Μέλος παλαιόν, ἐξηγήσεις Σίμωνος Ι. Καρᾶ.

Ἦχος Δι-θ

Φ ὠς ι ι λα α ρο ο ον α γι ι α ας
δο ο ο ξης α α θα α να α α α α τϷ
Ϸ Ϸ Πα α α τρος ου ρα α νι ι ι ου α α γι ι ι
ου μα κα α ρος Ι η η σϷ Ϸ Ϸ Χρι ι
στε ε ε ε ελ θο ο ον τες ε πι τη η ηην
η η λι ι ι ου δυ υ υ υ υ σιν ι ι
δο ον τε ες φω ω ως ε σπε ρι ι νο ον
υ υ μνϷ Ϸ με ε ε εν Πα α τε ε ε ρα Γι υι ο
ο ον και αι Α α α γι ο ον Πνε ε ε ε ευ μα α α
θε ε ε ον α ξι ι ο ο ον σε ε εν πα α α σι
και αι ροι οι οισ υ υ μνει ει ει ει εισ θαι φω ω ναι
αι αις αι σι ι ι αις Γι υι ε ε θε ε Ϸ
Ϸ Ϸ ζω ω η η ην ο ο ο δι δας δι ι ο ο ο
ο ο κο ο ο σμος σε ε δο ξα α α α α α

α α ζει ει ει ει ει ει ει ει ει ει ει

Τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας
Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας.

Ἦχος Δι-Θ

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Ἐνεδύσατο ὁ Κύριος δύναμιν, καὶ περιεζώσατο

Ο Κυ υ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ
πρε πει αν ε νε δυ υ σα το

Στιχ. Καὶ γὰρ ἑστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Ο Κυ ρι ος ε βα σι ι λευ σεν ευ πρε πει
αν ε νε δυ υ σα το ο ο

Η ΕΚΤΕΝΗΣ ΔΕΗΣΙΣ

Εἶτα ὁ διάκονος (ἢ ὁ ἱερεὺς) τὴν ἐκτενῆ δέησιν, ὁ δὲ λαὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.

Κύριε παντοκράτορ, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου· δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος).

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τῆς ἀγίας ἐκκλησίας ταύτης.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου (τῆς ἀγίας μονῆς ταύτης) καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε κειμένων καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων, καὶ ὑπὲρ τοῦ περισσῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρα σου μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης:

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ

καὶ τῷ Ἰῴ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

* * *

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Εἶτα ὁ διάκονος λέγει τὰ Πληρωτικά, ὁ δὲ χορὸς ἀποκρίνεται εἰς μὲν τὰς δύο πρώτας δεήσεις διὰ τοῦ Κυρίου, ἐλέησον, εἰς τὰς ἐπομένας ἕξ διὰ τοῦ Παράσχου, Κύριε, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν διὰ τοῦ Σοί, Κύριε.

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετάνοιᾳ ἐκτελέσαι παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικὰ καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Ὁ ἱερεὺς ἐκφώνως·

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἰῴ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς εὐλογῶν τὸν λαόν· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορός· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Ὁ χορός· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν·

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εὐλογημένον καὶ δεδοξασμένον τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

* * *

Εἰς τὸν Στίχον. Ἀπόστιχα Στιχηρά.

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ᾠδῆ Γα ϕ

A^{Γα} νε^{Νη} στης εκ του τα^Μ φου Σω^Ϛ τηρ του κο^Ϛ ο^Ϛ σμου^Ϛ
και συ^{Νη} νη γειρας τους αν^{Γα} θρωπς συντη σαρ^Ϛ κι σου Κυ^Ϛ ρι^Ϛ
ε^Ϛ δο^Ϛ ο^Ϛ ξα^Ϛ α^Ϛ σοι^Ϛ

Ἔτερα Στιχηρά τοῦ Δαμασκηνοῦ,

ᾧν ἡ ἀκροστιχὴς κατ' ἀλφάβητον,

ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις, Ἰωάννου Ἀμήν,

τὸ δὲ Ἀμήν ἐστὶ μέσον τοῦ Ἀνύμφευτε Παρθένε.

Στίχ. α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,

ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν^{Νη} και^{Γα} πε^Ϛ ρι^Ϛ ε^Ϛ ζω^Ϛ σα^Ϛ το^Ϛ

T^{Γα} ον^{Νη} α^Ϛ να^Ϛ σταν^Ϛ τα^Ϛ εκ^Ϛ νε^Ϛ κρων^Ϛ και^Ϛ φω^Ϛ τι^Ϛ σαν^Ϛ τα^Ϛ πα^Ϛ
αν^{Γα} τα^Ϛ δευ^Ϛ τε^Ϛ προ^Ϛ σκυ^Ϛ νη^{Νη} σω^Ϛ μεν^Ϛ εκ^Ϛ της^Ϛ του^Ϛ Α^Ϛ δου^Ϛ γαρ^Ϛ τυ^Ϛ
ραν^Ϛ νι^Ϛ ι^Ϛ δος^Ϛ η^Ϛ μας^Ϛ η^Ϛ λευ^Ϛ θε^Ϛ ρω^Ϛ σε^Ϛ δι^Ϛ α^Ϛ της^Ϛ αυ^Ϛ του^Ϛ

τρι η μερ ου ε γερ σε ως ζω ην η μιν δω ρη σα
με νος και το με γα ε ε λε ε ος

Στίχ. β'. Καί γὰρ ἔστερέωσε τὴν οἰκουμένην,
η τις ου ου

σα λευ θη σε ται

Υποτον Α δην κα τελ θων Χρι στε θα να τον ε

σκυ λευ σας και τρι η με ρος α να στας η μας συ να νε

στη σας δο ξα ζον τας την σην παν το δυ να μον ε

γε ρσιν Κυ ρι ε φι λα αν θρωω πε

Στίχ. γ'. Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα, Κύριε,
εις μα κρο τη τα

η με ρων

Φο βε ρος ω φθης Κυ ρι ε εν τα φω κει με

νος ως ο υπ νων α να στας δε τρι η με ρος ως δυ

να τος τον Α δα αμ συ να νε στη σας κραυ γα ζον τα

δο ξα τη α να στα σει σου μο νε φι λα αν θρωω πε

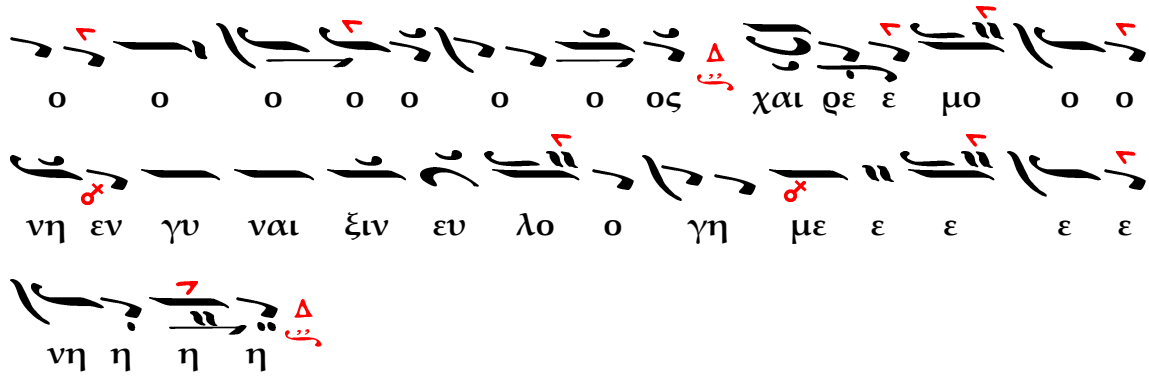
Δόξα. Καὶ νῦν.
Λέοντος Μαΐστορος.

Ἦχος Δι-θ

Δο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι

Και νυ υ υ υν και α α ει και εις τους αι ω νας
των αι ω ω νων α α μην

Ση μερον τω Να ω ω προ σα α α α γε ε ε
ε ται η πα να μω μο ο ος Παρ θε ε νος εις κα
τοι κη τη ρι ον του παν τα α να α κτος Θε ε ου
και πα α α σης της ζω η ης η μω ων τρο ο ο
φου ση μερον το κα θα ρω τα τον α γι ι ι α
σμα ως τρι ε τι ζου σα α δα μα α α λισ
εις τα Α α γι ι α των Α γι ι ι ι ων ει ει
σα α α γε ε ε ε ται τα α αυ τη εκ βο η
σω ω μεν ως ο α α α α αγγε ε λο ο ο ο

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶτος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ
Ῥδὴ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, ἅγιος ἰσχυρός, ἅγιος ἀθάνατος· ἐλέησον ἡμᾶς.
(τρὶς)

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε, ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον (τρὶς).

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἁγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία σου· γενηθήτω τὸ θέλημά σου, ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον· καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν· καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκια.

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος ρ̣ Γα ϕ

Κ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη} νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^{Πα} των ^{Νη} μυ ρο φο
ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
τειν ε πε τα ξας ^{Νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἦχος ρ̣ Δι-Θ

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι
ον και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ
ξις εν να ω τθ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ
ται και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται
αυ τη και η μεις με γα λο φωνως βο η σω μεν χαι
ρε της οι κο νο μι ας τθ Κτι στθ η εκ πλη ρω σι
ι ις

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεὺς·

Ὁ ὢν εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ προεστὼς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώμητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἡ μονῇ) ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰώνων.

Ὁ ἱερεὺς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβιμ * καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεοτόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν ἀπόλυσιν·